

LEBDIS | We know
LEBDIS

CONSTANTIN VIRGIL
GHEORGHIU

Poezii

Viața de toate zilele a poetului

Caligrafie pe zăpadă

Armand Călinescu

Ceasul de rugăciune

Ediție îngrijită de
Gheorghiță Ciocoi

editura
Σοφία

București



CUPRINS

Poezia lui Constantin Virgil Gheorghiu 5

VIATA DE TOATE ZILELE
A POETULUI

Scrisoare tatii	17
Jurnalul poetului de șapte ani (fragment).....	20
Mărturisire	23
Cântec.....	25
Camaradul meu de bancă.....	27
Almanah.....	28
În alte toamne	30
Cântec de leagăn sărac.....	32
Fiul risipitor.....	33
Școala din oraș.....	35
Poveste.....	37
Ruga fiului risipitor.....	38
Căsuța cu poezie.....	40
Autoportret	44

CALIGRAFIE PE ZĂPADĂ

Noi i-am iubit pe toți.....	47
De-ai ști.....	49
Rugăciune.....	50
Lacrimă.....	51

Elegie.....	52
Mucenica	53
Elegie.....	54
Vacanța	55
Scrisoarea cocorilor	56
Lângă răbliță	57
Plângerea fiului risipitor	58
Arlechin	59
Elegie.....	60
Inscripție.....	62
Fumez cu plopii.....	63
Steag alb	64
Întoarcere, toamna	65
Destin	66
Aniversare.....	67
Închinare.....	68
Captiva	69
Rugăciune.....	70
Rugăciune de moarte.....	71

ARMAND CĂLINESCU. POEM

Cum să te cuprind.....	75
Așa cum ai rămas	76
Pagina cărții... ..	77
Cine poate uita.....	78
Dormi liniștit	79

CEASUL DE RUGĂCIUNE. POEME

Rugăciune pentru aviatorii căzuți.....	83
Închinare.....	85

Uneori, seara.....	86
Însemnări	87
Rugăciune înainte de a porni la atacul cazematelor	88
Rugăciune pentru un pluton de infanteriști.....	90

LBRIS

We know
books



VIATA
DE TOATE ZILELE
A POETULUI



SCRISOARE TATII

Uită amărăciunile de altădată
Și toate nopțile de nesomn, tată.
Am fost supărarea casei, e drept.
Dar iartă-mă pentru zburciună
Și sfătuirile îngrijorate
Din fiecare noapte,
În care la fereastra voastră
Era lumină până târziu,
Neliniște și șoapte.
Uită toată supărarea care
Ți-a tulburat zilele de sărbătoare.
Uită și-mi iartă nevrednicia:
Mi-a fost dragă, tată, poezia,
Cum nu știu să mai fi fost cândva dragoste...
Și ziua și noaptea întreagă până târziu,
Cu capul plecat între mâini,
Fără să știu,
Cu obraji dogoriți de văpaia cerului
Am încercat a făuri frumuseți duioase
Și-a împleti cu condeiul,
Din toate durerile și-amărăciunile mele
De copil
Poezii frumoase.

Și dragostea ta, tată, am cântat-o eu,
Și dragostea mamei,
Și glasul tău din altar,
Și bunătatea lui Dumnezeu.
Toate, tată:
Și rodirea câmpului
Și sănătatea vitelor,
Și gândul fraged al firului de iarbă crudă,
Și tihna servitorilor..
M-am rugat și pentru Vasile
Care-a murit de multă trudă,
Și pentru Grigore care
M-a învățat să merg călare,
Și pentru toți am scris,
Și peste toți am scuturat din sufletul meu
Câte-o petală de vis.
Pentru păsările care mor înghețate
Iarna pe undeva pe departe
Și pentru puișorii de aur ai găștei
Pe care-i mănâncă dihorul noaptea.
Pentru băiatul lui nenea Petrache, Ion,
Care-a murit atacat de carte.
Pe toți i-am cântat în poeziile mele
Pe care le-am strâns într-o carte
Ce ți-o trimet azi spre iertare
Tată, ție.
Și uită supărarea și amărăciunile
Ce ți le-am făcut.
Așa a fost de la Dumnezeu:
Sufletul meu
Alminterelea ca celelalte să fie
Și mâna mea să scrie numai poezie...

LIBRIS

We know

books

În cartea asta și iartă-mi neputința

De-a nu fi fost ca toată lumea

Și toate chinurile și amărăciunile

De altă dată

Uită-le, tată.